

Update Maria januari 2009. Maria is nu 13 jaar en 8 maanden

De laatste informatie die ik geschreven heb ging tot eind schooljaar groep 7. Inmiddels is Maria van de basisschool af en zit op het VO (Voortgezet Onderwijs).

Laatste jaar basisschool

In het laatste half jaar van groep 7 is rond mei zo'n beetje het overleg goed op gang gekomen en zijn er plannen gemaakt. In het nieuwe schooljaar in groep 8 zijn we goed van start gegaan. Twee keer per week een RT-er op school en 1x per week kwam de Ambulant Begeleider van de Spraak-Taalschool ook nog langs. Op al die momenten werd er met Maria apart gewerkt. Er werd gerekend, er werden taalspellen gedaan.

Ook had Maria 1x per week logopedie, op school. (Op deze school is een logopediste die twee dagen per week een ruimte huurt zodat diverse kinderen met logopedische problemen daar terecht kunnen. Deze logopediste wordt 'verstrekkt' door een school-logopedie-instantie die deze service verleent. Erg prettig. Ouders hoeven niet met hun kind ergens naar toe. Overleg is dichtbij, op school, met ouders en leerkrachten.)

Verloop van het jaar

Maria begon het schooljaar direct met testen voor een nieuwe aanvraag voor de Rugzak voor het VO. Gelukkig konden een aantal testen uit het voorgaande jaar volstaan omdat de datum nog niet verstreken was. Dat scheelde enorm. En ook gelukkig werd de Rugzak vrij snel toegekend. Helaas is het bedrag dat ermee gebaat is, aanzienlijk minder dan voor het PO (Primair Onderwijs).

Ook moest er een aanvraag voor Leerwegondersteuning worden aangevraagd (LWOO) en dus moest daar wel voor worden getest.

Ook die aanvraag is gehonoreerd.

In het nieuwe schooljaar, groep 8, kreeg Maria een nieuwe leerkracht. Deze leerkracht werkte 4 dagen per week. Deze leerkracht heeft helaas aan haar taak, om allerlei redenen, niet op een juiste manier invulling gegeven. De aandacht die Maria behoefde werd helemaal niet gegeven. Maria dreef alleen op de RT-er en de AB-er. Maria is door gebrek aan onderwijs en ondersteuning van deze 'hoofdlerkracht' de dupe geworden op diverse manieren.

Gelukkig was er een dag in de week ook een leerkracht aanwezig met wie Maria al in de voorgaande jaren te maken had gehad (zij was tevens IB-er). Deze besteedde wel aandacht aan haar.

(Overigens is deze betreffende leerkracht na dit schooljaar met vervroegd pensioen gegaan).

Ik zal de details besparen maar het is vooral erg jammer dat er geen interesse is geweest in de leerlingen in de klas en zéker niet in Maria, die deze hulp, na jaren van 'leuren en strijd' nu eindelijk toegekend had gekregen. De achterstanden waren inmiddels opgelopen tot ruim 3 jaar. Maria heeft de school verlaten met sommige onderdelen die beheerst werden op het niveau van eind groep 4 á 5 (zelfs ná een doublure in groep 2). En dit terwijl wij al vanaf groep 4 bezig zijn geweest met het verkrijgen van een Rugzak en de juiste ondersteuning.

Maria heeft in februari 2008 niet meegedaan aan de Cito-eindtoets. Dit zou te belastend zijn omdat zij teveel problemen ondervindt met het Begrijpend Lezen. Bovendien was er voldoende bekend (en een LWOO-verklaring) en was ook eigenlijk al de keuze gemaakt voor het VO.

Adequate hulp

Ik schrijf bovenstaand niet om te klagen maar om te laten zien hoe belangrijk adequate hulp is. Hoe groot achterstanden kunnen worden. Het is niet gezegd dat Maria eind groep 8 niveau zou hebben gehaald, maar dat ze hoger en verder had kunnen uitkomen is denk ik wél een ding dat zeker is. Deze achterstand was niet nodig geweest en hing samen met allerlei factoren; een foute inschatting bij de eerste afgenomen 'verbale' testen. Dit geeft sowieso dan een vertekend beeld. Het had in beginsel al een non-verbale test moeten zijn, naar mijn 'bescheiden mening'. Kinderen die problemen hebben op Spraak-Taalniveau, kunnen ook geen test afnemen die appelleert aan Spraak en Taal. Net zoiets als een blinde een Avi laten lezen. Beetje gechargeerd maar toch. Je gaat iemand test op een onderdeel waarop hij/zij juist uitvalt.

Voortgezet Onderwijs

In januari 2008 hebben we Maria ingeschreven op een ROC voor Brood/Banket/Horeca (VMBO K-B). Daar wilde ze héél erg graag naar toe.

Een alternatief was de **VO Spraak-Taal school A.G. Bell (cluster 2)**. Dat is een school met verschillende vestigingen in Amsterdam.

In maart was er een intake gesprek. Wegens over aanmelding moest er gekeken worden wie wel/niet toegelaten konden worden. Maria en ik togen erheen. Spannend.

Het gesprek werd alleraardigst gevoerd door de zorgcoördinator. Maria werd op haar gemak gesteld. Maar wat er ook gebeurde er kwam **niets** uit het mondje van mijn dochter. Geen woord. Ik voelde alle grond onder mij wegzinken. Probeerde nog wat maar zag en voelde de afwijzing. Heb deze meneer gevraagd of hij contact wilde opnemen met de IB-er van de school van Maria omdat zij hem volledig kon inlichten.

Enkele dagen later lag de afwijzing op de mat.

Ik nam contact op met de VO-school. Nee, geen kans. Bovendien was er contact geweest met de leerkracht en die beaamde dat Maria ook niet over de juiste kwaliteiten beschikte, geen contact met de andere kinderen had enz.

Ik was rázend en diep geraakt. Ál het werk, alle inspanning in één keer teniet gedaan. Van alle betrokkenen (IB, RT, AB, álle voorgaande juffen en meesters, álle testers, wijzelf en niet in de laatste plaats Maria zelf).

De 'hoofdjuh' had gesproken. De ongeïnteresseerde juf. Had bovendien het werk van haar heel erg, de schade was heel groot. Ik voelde me gefrustreerd en onmachtig. Maria werd tekort gedaan. Haar toekomst stond hier op het spel.

Was ze op haar 8^e al met een advies voor het SBO afgeserveerd omdat ze 'dom' was, 'ikuutje <80', nu dit.

Pijn. Verdriet. Boos.

In de weken die volgden heb ik een paar maal contact gezocht met de beide scholen (PO en VO) en uiteindelijk heeft er een gesprek met de AB-er, de zorgcoördinator van de VO-school en mij plaatsgevonden.

De zorgcoördinator is uiteindelijk op zijn besluit teruggekomen, uit geheel eigen vrije wil en na véle overdenkingen en overwegingen. Hij had er vóór dit gesprek lang over nagedacht. Wij zijn hem daar eeuwig dankbaar voor. En Maria ook.

Sinds de zomer gaat Maria met ongelooflijk veel plezier naar de banketbakkersschool. Wil geen les missen. Geniet van alles wat ze doet. Vindt het er helemaal geweldig. Kan **zien** wat ze doet. Want dát was zo belangrijk, de visuele ondersteuning. En ze praat gewoon en heeft gewoon contact met de andere kinderen. Op haar manier. Beetje schuchter soms. Maar ze is niet dom, niet achterlijk. Haalt voldoende voor de vakken en soms ook onvoldoendes. Zoals dat gaat. Ze doet haar bést. Is ongelooflijk gemotiveerd.

Frans is moeilijk. Wiskunde had ze een 7.8. Engels een 7.5. Ze kan een hoop. Soms met moeite. Ze wil absoluut zelfstandig zijn en héél graag zelf haar werk doen. Dat levert soms wat probleempjes op.

Vakken als Maatschappijleer en Aardrijkskunde zijn lastig. Vanwege het abstracte niveau, voor haar.

Ondersteuning

Maria krijgt vanuit school, vanuit de Rugzak, ondersteuning. De RT-er van school geeft haar om de week pre-teaching van de zaakvakken. De AB-er van de VO-Spraak-Taalschool doet dat ook om de week, en doet ook andere talige spellen en voert gesprekken die tot doel hebben meer begrip te ontwikkelen op dat gebied.

Wij thuis doen datzelfde, uiteraard.

Afgelopen voorjaar heeft Maria een wekelijkse cursus gevolgd om beter voor jezelf op te komen. In een groepje van 6 meisjes. Ze heeft daar een diploma voor ontvangen. Met succes behaald. En Sta Sterk-training.

Op dit moment zijn wij zeer tevreden. Het gaat goed en de zorg van de VO school is heel goed. De klas waarin zij zit is een klas met meer kinderen met diverse aandachtspunten. Ze heeft een geweldige mentor!

Wij hebben vertrouwen en zien haar groeien! Ze zit op de leukste school van het land!

PGB

Er is inmiddels een PGB aangevraagd en ook die aanvraag is gehonoreerd. Echter, de reden van aanvraag is niet gehonoreerd. Vraag om bijlesondersteuning of een abonnement op een Kinderkrant (Kidsweek) wat wél uit de PO-Rugzak kon, kan nu niet. We zijn inmiddels lid geworden van Per Saldo (stichting die zich met PGB's bezighoudt, informatie verschaft wanneer je het al hebt of hoe aan te vragen) en misschien kunnen we met hen een invulling weten te geven aan de besteding van het budget. Maar daarover kan ik nu niets zeggen nog. Weet het eenvoudig niet.

TIP

Ik heb als tip wel het volgende: Mocht er één van uw dochters ooit een intake gesprek moeten voeren, besteed voldoende aandacht aan de voorbereiding. Het dichtklappen van deze meisjes kan daardoor wellicht onnodige teleurstelling voorkomen.